

La Manresa de fa 50 anys

Antoni Quintana Torres es va establir a Manresa a mitjans dels anys 50. Com a fotògraf del periòdic "Manresa", va deixar uns 40.000 clixés a l'Arxiu Comarcal del Bages. «Era molt generós», afirma la filla Carme, que valora la feina del pare com «de formigueta». Nascut a Capellades, va compaginar fotografia amb periodisme, que va viure com un "hobby". El seu fill Jaume, que viu a Astúries, en publica sovint fotografies digitalitzades a Facebook. **El Pou** n'ha triat una trentena, que han estat comentades per Marc Torras, arxiver; Pere Bascompte, activista social; Francesc Comas, geògraf; Joaquim Garcia, arquitecte; Josep Huguet, polític; Joan Morros, dinamitzador cultural; i Lluís Virós, economista. Tots ells opinen sobre àmbits de la seva competència: Escola; mobilitat i transport; transformació urbana; tradicions; oci i cultura; treball i comerç.

En la taula rodona de presentació de la revista al Casino, Joaquim Garcia, exregidor socialista d'Urbanisme, va parlar del Pla General de Manresa en temps de la II República, vigent fins al 1964, amb nous barris com la barriada Saldes, o l'Era del Puigberenguer. Equipaments que anaven de l'institut Lluís de Peguera al carrer Guimerà. Però, la realitat va donar lloc al creixement del Xup, Miralpeix o Sant Pau, dispersos, que després ha costat d'apropar dins la ciutat. Va esmentar l'habitatge de l'any 1965 i la importància de la cuina econòmica. Comas va parlar de les dues xarxes de trens que donaven la volta a la ciutat als anys 60 i formaven part de la vida ciutadana. Encara hi havia carros i pocs cotxes, però sí els autobusos cap als pobles del voltant i els taxis a la parada de Sant Domènec. Morros va recordar la construcció de la Sala Lloïola el 1960, com a refugi d'entitats com Cineclub, el cinema infantil de Cal Jorba, sota l'organització del Pare Torra, o el teatre independent, sota el paraigua de l'Església. Virós va parlar d'indústria i comerç relacionats amb l'increment de la renda de les persones, es disparaven joieries com Tous o creixien firmes com Jorba, Señor i La Creadora, i els béns de consum. Majoritàriament la gent treballava a la indústria: Fàbrica Nova o Pirelli. Huguet va esmentar la influència religiosa, amb els Pastorets als Carlins i l'Ateneu, les processons, les sardanes amb els seus aplecs, escoltisme, innocentades, festes majors, «Manresa en fiestas», balls particulars, discoteques i lluita antifranquista.

